

27 czerwca 2013

Pani
Dr Marta Rauch
Instytut Nauk Geologicznych PAN
Ośrodek Badawczy we Wrocławiu
Ul. Podwale 75
50-449 Wrocław

Z przykrością zawiadamiam, że Rada Naukowa Instytutu Nauk Geologicznych PAN, na posiedzeniu w dniu 20.6.2013 r., w wyniku głosowania tajnego – 4 głosy „za”, 6 głosów „przeciw”, 7 głosów „wstrzymuję się” – nie poparła wniosku komisji habilitacyjnej o nadanie Pani stopnia doktora habilitowanego (treść uchwały i wyciąg z protokołu posiedzenia RN w załączeniu).

Wynik głosowania tajnego, choć trudny z natury rzeczy do komentowania, należy traktować jako odbicie przekonania wielu członków Rady o tym, że wystąpienie Pani do Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułu o nadanie stopnia doktora habilitowanego było przedwczesne.

W związku z tym, że uchwała Rady Naukowej ING PAN jest niezgodna z jednogłośnie pozytywnym wnioskiem 7-osobowej komisji habilitacyjnej powołanej przez Centralną Komisję, może Pani zwrócić się do Centralnej Komisji ze stosownym odwołaniem w terminie 3 miesięcy od daty doręczenia niniejszego pisma.

Z poważaniem,

Przewodniczący Rady Naukowej ING PAN

Prof. dr hab. Andrzej Żelaźniewicz

PROTOKÓŁ POSIEDZENIA RADY NAUKOWEJ
INSTYTUTU NAUK GEOLOGICZNYCH POLSKIEJ AKADEMII NAUK
W DNIU 20 CZERWCA 2013 ROKU

/wypis/

Ad 4. Sprawa uchwały o nadaniu lub odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego dr Marcie Rauch – referuje dr hab. J. Mirosław-Grabowska.

Dr hab. J. Mirosław-Grabowska przedstawiła protokół z posiedzenia i odczytała uchwałę komisji ds. nadania stopnia doktora habilitowanego dr M. Rauch. Komisja w głosowaniu jawnym jednogłośnie wystąpiła do Rady o nadanie dr M. Rauch stopnia doktora habilitowanego. W uzasadnieniu przedstawiła publikacje składające się na główne osiągnięcie naukowe habilitantki oraz jej sumaryczny dorobek naukowy, a także opinie recenzentów. Wszyscy recenzenci stwierdzili, że jej dorobek spełnia wymagania ustawy o stopniach i tytułach naukowych i jest wystarczającą podstawą do nadania stopnia doktora habilitowanego. Jedynie jeden z recenzentów, dr hab. P. Krzywiec, stwierdził, że artykuły składające się na osiągnięcie naukowe habilitantki zostały opublikowane w czasopismach o bardzo zróżnicowanej renomie, w tym, w mającym ograniczony zasięg *Przeglądzie Geologicznym*.

Prof. R. Gradziński spytał, czy komisja skorzystała z prawa rozmowy z habilitantką.

Dr hab. J. Mirosław-Grabowska odpowiedziała, że tylko jeden z członków komisji wyraził chęć takiej rozmowy, w związku z czym nie doszła ona do skutku.

Prof. K. Jaworowski zaznaczył, że kandydatura dr M. Rauch do stopnia doktora habilitowanego wydaje się wyraźnie słabsza niż rozpatrywana poprzednio kandydatura dr A. Derkowskiego, a niektóre recenzje wydają się dość chłodne w ocenie jej dorobku.

Prof. M. Szulczewski zaznaczył, że zasadniczą kwestią dyskusji w sprawie dra A. Derkowskiego nie były sprawy proceduralne, ale udział dra A. Derkowskiego w poszczególnych publikacjach. Jeśli chodzi o dorobek dr M. Rauch, to mimo że jest on wyraźnie mniejszy, to jej udział w przygotowaniu poszczególnych publikacji jest raczej oczywisty.

Prof. J. Szulc zaznaczył, że będąc członkiem komisji wyraził podobną opinię, jak dr hab. P. Krzywiec, o stosunkowo niewielkim dorobku habilitantki i niewykorzystaniu jej wszystkich wyników, w szczególności tych dotyczących modelowania.

Prof. M. Szulczewski zauważył, że Rada powinna wyrażać swoją opinię, choć niekoniecznie musi być ona całkowicie zgodna z opinią recenzentów. W przeciwnym razie instancja Rady byłaby niepotrzebna.

Prof. R. Gradziński zapytał dlaczego – wobec zmiany przepisów – to nie komisja habilitacyjna a rada naukowa ma nadawać stopień naukowy, skoro tak ograniczono jej udział w postępowaniu habilitacyjnym.

Prof. A. Żelaźniewicz wyjaśnił, że w wyniku zmian w ustawie o stopniach naukowych i tytułach naukowych, działanie rady naukowej w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego ma znaczenie głównie formalne, gdyż praktycznie całe postępowanie merytoryczne prowadzone jest przez komisję powoływaną przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów. Tym niemniej członkowie rady mają możliwość zapoznania się z właściwymi materiałami i powinni uchwały w sprawie nadawania stopni głosować zgodnie ze swą najlepszą wiedzą i przekonaniem.

Prof. J. Mietelski podkreślił, że istnieje procedura odwoławcza od ewentualnych decyzji rady naukowej niezgodnych z decyzjami komisji habilitacyjnej.

Prof. J. Środoń podał w wątpliwość, czy rada naukowa powinna kwestionować opinie wybranych przez siebie recenzentów, w szczególności, jeśli wszyscy recenzenci są zgodni w swych opiniach. Podważając decyzję recenzentów rada może się wręcz skompromitować. W

przyszłości wyjściem mogłoby być wypracowanie konkretnych kryteriów stawianych pracom i dorobkowi naukowemu zgłaszanym do procedury habilitacyjnej.

Prof. J. Kotlarczyk wyraził opinię, że Rada może zasugerować przyszłym habilitantom staranniejszy dobór prac wchodzących w skład osiągnięcia naukowego.

Prof. J. Szulc powiedział, że rada wyznacza jedynie jednego recenzenta. Powiedział też, że Rada Wydziału Biologii i Nauk o Ziemi Uniwersytetu Jagiellońskiego określiła wewnętrzne kryteria oceny dorobku habilitantów (m.in. próg 100 cytowań), w świetle których kandydatura dr M. Rauch nie zostałaby przez tę Radę dopuszczona do procedury o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Dr hab. J. Mirosław-Grabowska zasugerowała, że ustanowienie kryteriów, jakie musi spełniać praca i dorobek habilitanta, mogłoby ograniczyć wpływanie wniosków nie spełniających takich wymagań.

Prof. J. Szulc uznał, że określenie kryteriów mogłoby wpłynąć mobilizująco na przyszłych habilitantów.

Prof. J. Środoń poparł opinię prof. J. Szulca.

M. Szulczewski zaznaczył, że podobny system funkcjonuje od dłuższego czasu na niektórych uczelniach medycznych.

Prof. A. Żelaźniewicz podkreślił, że rada może odrzucić polecenie Centralnej Komisji przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego, jeśli jednak jest drugą radą naukową, której CK nakaze prowadzenie postępowania w danej sprawie, to wtedy taka rada musi je bezwzględnie przeprowadzić, niezależnie od jakichkolwiek, wcześniej ustanowionych przez siebie, kryteriów wstępnych.

Prof. M. Lewandowski wyraził opinię, że takie formalne kryteria, tworzone przez różne rady, mogą być zaskarżane przez potencjalnych habilitantów. W kontekście postępowania dotyczącego dr M. Rauch stwierdził, że nie chciałby być zakładnikiem opinii recenzentów i chciałby mieć prawo do wyrażenia swojej opinii w czasie głosowania.

Prof. R. Gradziński wyraził opinię, że ma wrażenie, że przewodniczący Rady próbuje wpłynąć na członków Rady, by poparli wniosek komisji. Przypomniał, że gdy on sam był przewodniczącym, zdarzało mu się uzasadniać negatywne opinie Rady niezgodnością zdania jej członków z opinią recenzentów.

Przewodniczący Rady zamknął dyskusję i zarządził głosowanie w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr Marcie Rauch.

W tajnym głosowaniu wzięło udział 17 z 24 uprawnionych do głosowania członków Rady. Oddano 4 głosy za, 6 głosów przeciw, a 7 członków Rady wstrzymało się od głosu.

Tym samym Rada Naukowa ING PAN przyjęła uchwałę w następującym brzmieniu:

Rada Naukowa Instytutu Nauk Geologicznych PAN postanowiła nie nadawać dr Marcie Rauch stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk o Ziemi w zakresie geologii.

Uchwała wchodzi w życie z chwilą podjęcia.

Wypis sporządziła:

(-) *Dr Anna Morawska*

Sekretariat naukowy ING PAN